

torer, m.v. Virksomheder, der genanvender f.eks. papir og plast, er ikke omfattet af definitionen og skal således ikke stille sikkerhed. Det samme gælder kommunale affaldsforbrændingsanlæg.

En virksomhed, der alene optræder som mellemhandler af f.eks. skrotdele eller kabler og ikke selv foretager de i stk. 1 nævnte aktiviteter, er ikke omfattet af kravet om sikkerhedsstillelse. Det samme gælder virksomheder, der eksempelvis skyller tromler til egen brug.

Kommunale genbrugsvirksomheder er som udgangspunkt ikke omfattet af lovforslaget, medmindre de udøver konkurrerende virksomhed med et eller flere private foretagender. I så fald skal de stille sikkerhed på lige fod med andre private virksomheder for den affaldsfraktion, der virker konkurrerende.

Sikkerhedsstillelsen skal være stor nok til at dække omkostningerne ved en videretransport og destruktion eller deponering af det til enhver tid værende affald. Dette vil som nævnt ovenfor kunne ske ved, at sikkerhedsstillelsen sættes i forhold til en maksimal oplagring/produktion eller 6 måneders affaldsproduktion. Sikkerhedsstillelsen skal således være stor nok til at kunne dække myndighedernes nettoudgifter ved at rydde pladsen for affald, skrotbiler, el. lign., der måtte blive tilbage på virksomhedens grund.

Udgangspunktet for kravet om sikkerhedsstillelsen er, hvad der måtte være fastsat af vilkår for den enkelte virksomhed. Hvis der således, f.eks. i en kapitel-5 godkendelse, er fastsat et vilkår om, at virksomhedens affald skal bortskaffes dagligt, kan sikkerhedsstillelsen blive meget lille eller nul.

Ved beregning af sikkerhedsstillelsens størrelse skal fradrages den del af affaldsaffigten, som virksomheden måtte have indbetalt og som i normalt tilfælde skulle refunderes virksomheden. Derudover skal der ved beregningen tillige fradrages en eventuel mulig indtjening for godkendelsesmyndigheden ved videresalg el. lign. af genanvendeligt materiale, der henligger på pladsen i en oprydningssituation. Der lægges m.a.o. det almindelige tabsbegrænsningsprincip til grund, hvorefter skadelidende er forpligtet til at foretage alle rimelige foranstaltninger med henblik på at begrænse skaden og forhindre dens videre udbredelse.

Godkendelsesmyndigheden skal dog være opmærksom på, at konkurslovens bestemmelser, på et givet tidspunkt, vil kunne være til hinder for en realisering af virksomhedens aktiver. Reglerne udelukker dog ikke, at der kan ske træk på sikkerhedsstillelsen.

Ved en gensidig garanti- eller fondsordning skal det derimod blot sikres, at der er midler til rådighed,

der modsvarer det offentlige risiko for at skulle betale for bortskaffelsen.

For virksomheder, der foretager autoophugning samt for flertallet af produkthandlere er det Miljøministeriets umiddelbare indtryk, at disse virksomheder har begrænsede affaldsmængder, således at sikkerheden bliver af moderat størrelse.

Såfremt der etableres en kollektiv garanti- eller fondsordning indebærer dette, at midlerne i puljen kan begrænses væsentligt i forhold til summen af samtlige garantistillelser. Miljøministeriet skønner, at det samlede beløb for autoophugningsvirksomhederne vil kunne begrænses til ca. 500.000 kr.

For andre virksomhedskategorier, f.eks. »shreddervirksomhederne«, kan den uanvendelige mængde af affald være væsentlig større og kravene til sikkerhedsstillelsens omfang tilsvarende højere.

Gennem de 5-6 »shreddere«, som findes i landet, passerer meget store skrotmængder, og der er væsentlige mængder materialer, som ikke kan genanvendes.

Forudsætningen for at kræve garantibeløbet udbetalt er, at der foreligger en situation, hvor tilsynsmyndigheden er berettiget til at foretage en selvhjælpshandling efter miljøbeskyttelseslovens § 69 (ulovligt forhold) eller § 70 (pligtmæssige, fareafværgende selvhjælpshandlinger). Ved en selvhjælpshandling forstås den situation, hvor tilsynsmyndigheden i tilfælde af overhængende alvorlig fare for sundheden samt, hvor øjeblikkelig indgreb er påkrævet for at afværge væsentlig forurening eller dennes udbredelse, foretager det nødvendige uden meddelelse af påbud og for den ansvarliges regning.

Det vil endvidere være en forudsætning for udbetaling, at tilsynsmyndigheden dokumenterer, at der er afholdt udgifter til selvhjælpshandlinger. Det betyder, som nævnt ovenfor, at der i tilfælde af uenighed ikke kan trækkes på sikkerheden før myndighedens udgifter er fastslået ved dom.

Til stk. 2

Det er op til godkendelsesmyndigheden at afgøre, hvor stor sikkerhedsstillelsen skal være, og om den stillede sikkerhed opfylder dette krav. Således vil flere forskellige former for sikkerhed kunne accepteres, idet andet end bankgaranti og medlemskab af en eventuel fondsordning vil kunne komme på tale. Eksempelvis kan nævnes deponering af bankbøger, værdipapirer el. lign.

Da kravet om sikkerhedsstillelse indgår som vilkår i godkendelsen af nye virksomheder, følger det af de almindelige regler i loven, at virksomheden ikke lovligt kan sættes i drift, før end sikkerheden er etableret. Godkendelsesmyndigheden kan som led i